

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว
เรื่องประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียวว่าด้วย การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว ได้พิจารณาเห็นชอบ ในคราวประชุมสภา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ (ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔) เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ และนายอำเภอหนองหงส์ ได้พิจารณาอนุมัติให้ประกาศใช้กฎหมายดังกล่าว ตามหนังสืออำเภอหนองหงส์ ที่ พร ๐๐๒๓.๒๘/๑๖๔๒ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ เรียบร้อยแล้วตามที่อ้างถึง นั้น

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบโดยทั่วกัน

โดยข้อบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว แล้ว ๑๕ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสงวน เรืองศักดิ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสาดเดียว

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว
อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร ที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดให้กิจการการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการการเลี้ยงสุกร ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการการเลี้ยงสุกร และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการการเลี้ยงสุกร จึงตราข้อบัญญัตินี้

ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบ ข้อกำหนดในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียวจึงมีความประสงค์ในการแก้ไข ปรับปรุง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งให้กระทำได้โดยตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว

เรื่องการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว ว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา๓๒ มาตรา๕๔ มาตรา๕๕ มาตรา๕๘ มาตรา๖๓ และมาตรา๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียวและนายอำเภอหนองหงส์จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่าข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียวเรื่องการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกรพ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียวแล้วสิบห้าวัน

ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว เรื่องข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว ว่าด้วยการควบคุมกิจการ เลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติประกาศระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“องค์การบริหารส่วนตำบล” หมายความว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่าสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับกิจการเลี้ยงสุกรตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา๓๑แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่าผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรนั้น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่ากรมีสุกรไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่าผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่าคอกทรงที่ซึ่งหรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“คนงาน” หมายความว่าผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การค้า” หมายความว่ากรประกอบธุรกิจการพาณิชย์การอุตสาหกรรมการเกษตรการผลิตหรือการให้บริการใดๆเพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

/“มลพิษทางเสียง” ...

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่าสถานะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่าสถานะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่าสถานะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

ข้อ ๕ ให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับหรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุดิบทรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชนศาสนาสถานโบราณสถานสถาบันการศึกษาโรงพยาบาลหรือสถานที่อื่นๆตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชนโดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๖ - ๑๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๑๑ - ๓๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๓๑ - ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๕๑ - ๒๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๒๐๑ - ๓๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

(๖) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๓๐๑ - ๔๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๔๐๐ เมตร

(๗) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๔๐๑ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๘) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

สำหรับเขตพื้นที่บริเวณชุมชนที่มีผู้อาศัยอยู่หนาแน่นสามารถเลี้ยงสุกรได้ไม่เกิน ๕ ตัวต่อราย ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ถ้าหากเกิดผลกระทบดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถพิจารณาดำเนินการแจ้งระงับการยกเลิกกิจการเลี้ยงสุกรตามความเหมาะสม

ข้อ ๘ สถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๙ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วนและอยู่ห่างจากเขตที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่วางอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้านเว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการประเภทเดียวกันตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๑๐ สถานประกอบการกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๑๑ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๒ พื้นที่โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรงพื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียงที่เหมาะสมในการระบายน้ำได้สะดวก

ข้อ ๑๓ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรงมีความสูงจากพื้นที่เหมาะสมและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๔ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและปล่อยสัตว์กว้างเพียงพอคอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๕ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอและมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๖ ถนนภายในสถานประกอบการต้องใช้วัสดุคงทนมีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์อาหารสัตว์รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบการ

ข้อ ๑๗ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๘ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๙ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วนจัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๐ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๑ เครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๒ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อนเช่นใช้ระบบน้ำกดใช้แก้วส่วนตัวใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่สะอาดได้มาตรฐานและมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๔ กรณีที่สามารถประกอบภารกิจการผลิตน้ำใช้เองควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาดตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอและปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรงไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหารทางเดินหายใจหูน้ำหนวกและบาดแผลติดเชื้อหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อได้แก่วัณโรคไช้รากลัดน้อย บิดสุกใส หัด คางทูม เรือ่น ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิและโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจเป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์มและภายหลังออกจากห้องสุขาและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ

(๒) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจการที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลด้วยที่ปิดแผลถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้ว

ขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๙ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐานโดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๓๐ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๓๑ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๒ ต้องรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝังเผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลเสาเตียวว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๓ ต้องทำความสะอาดลาดล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวันต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๔ ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเองที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๕ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๖ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๗ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๘ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๓๙ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรคดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงโดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆของซากสัตว์จนทั่วและกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมดการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรียนเลี้ยงสัตว์อาคารสำนักงานอาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๐ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อหรือก่อเหตุเดือนร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๔๑ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ทั้งในสัตว์ตัวอาหารน้ำใช้คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

ข้อ ๔๒ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมีน้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๓ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๔ ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย๘ชั่วโมงไม่เกิน๘๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๕ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๖ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทยในกรณีที่ไม่มีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๗ ควรควบคุมกิจกรรมต่างๆของสถานประกอบกิจการมิให้มักลื่นน้ำเสียเขม่าควันเสียฝุ่นและความร้อนเป็นต้นที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๔๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดกรณีเป็นนิติบุคคล

(๔) หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านที่รับรองความถูกต้องของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจกรณีผู้ขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง

(๕) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต

(๗) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร

(๘) แผนผังแสดงบริเวณพื้นที่เลี้ยงสัตว์โรงเก็บอาหารผสมอาหารสัตว์พื้นที่ทำลายซากสัตว์พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลอาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย

(๙) อื่นๆตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

(๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอถ้าเศษวัตถุหรือวัตถุแห่งการค้านั้นจัดใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละอองแมลงวันและสัตว์อื่นๆ

(๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันยุงและสัตว์นำโรคอื่นๆ

(๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ได้สุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนวิธีการประกอบการกิจการนั้นได้ในเวลาอันควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๕๐ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๒ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเสนาเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๙ และข้อ ๔๘ ด้วย

ข้อ ๕๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกร

ขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้นถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นขออนุญาตดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๕๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสนาเดี่ยว

ข้อ ๕๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

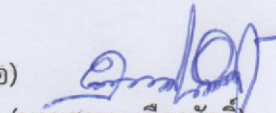
ข้อ ๖๑ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ข้อ ๖๓ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเสาเดียวเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกระเบียบประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

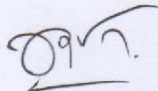

(นายสงวน เรืองศักดิ์)

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเสาเดียว

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายอนุชา เรืองอมรวิวัฒน์)

นายอำเภอหนองหงส์

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเสนาเดี่ยว
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
๑.	การเลี้ยงสุกร	
	(๑) การเลี้ยงสุกร น้อยกว่า ๕ ตัว	๑๐๐
	(๒) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐
	(๓) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐
	(๔) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
	(๕) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๒,๐๐๐
	(๖) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๕,๐๐๐
	(๗) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว	๗,๐๐๐
	(๘) การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป	๑๐,๐๐๐

